

వలెక్కరు తట స్తపడ్డాడు. ఆయనకు పిన్నిపలుతో ఏదోతగవువచ్చి ప్రద్యోగభంగం కలుగుటచే ఆవూల్లో కాఫీహోటలు పెట్టాడట. ఆయనభార్యకు గాలిపోయింది. స్వయముగా వచ్చి, నన్ను తీసికొనిపోయి, దగ్గరుండి మరీ భార్యకు గాజులు తోడిగించుకున్నాడు. నేనువూరుకోక “మేష్టా రూ! ఏమయినాజల్లానా ఇయ్యాలా” అన్నాను.

ఒకవెట్టిసవ్వసవ్వ “జల్లానావద్దు ఏమివద్దుకాని రెండుఇడ్డీ సాంబారేసుకొని తినిపో” అన్నారు. ఇల్లా కొన్నాళ్ళు వ్యాపారం సాగించి, తరువాత ముగించి మావూరు పోయినాను. ఇంటికెళ్ళగానే మరచిపోకుండా మా ఆవిడకు రెండుచేతులకూ రెండుజుతలు తోడిగాను. నేనువ్యాపారము గించానన్న సంగతి తెలియగానే ఆ ఇల్లాలలో పెద్ద అల్లకల్లోలం జరిగిందట. అవతార సమాప్తని కొందరన్నారట. హాల్ వద్దలో ప్రాముఖ్యనటకు డయిన రుకల్లువ్యాలంటయిన సన్యాసంపుచ్చుకున్న స్వమకూడా ఇంత అల్లరి జరుగలేదు. వ్యాలంటయిన సన్యాసంపుచ్చుకొని హాల్ వద్దలోకి రాగానే నటిమణులందరు నరుగులెత్తుకొనివచ్చి అతనికి వూపిరిసలుపకుండా ముద్దుపెట్టారట, అక్కడేవుంటే నాకల్లాటి ప్రమాదంజరిగి యుండేదేమో! కనుక గ్రామ్యయేట సోదరులందరికీ ఒక్కమనవి. “ఇల్లాటివ్యాపారాలు లక్షవున్నాయి. కాబట్టి ప్రాతివాళ్ళనూ ఆశ్రయించక, ఇల్లాటివేవయినా మొదలెట్టండి. ఒకప్పుడు మనకు తెలియకుండానే బోలెడన్ని లాభాలు కలుగుతాయి”

అచ్చొచ్చిన బోడు.

ఆసలు మొదలుబిచ్చి మా సంఘాన్ని ఉద్ధరిస్తూ మూలపురుషుడనెంచుకుంటూ, సంఘం సార్వములను సానుకూలంగా సమర్థించడానికి మాకో గురువుగారుండేవారు. ఆయన మా అందరినూ వయసుకు పెద్దవారై అన్ని విషయాల్లోనూ ఆరితేరిన బుర్రకాబట్టి ఆయనకే ఆ గురువుగారనే

డాక్టర్. యర్రం శెట్టి సత్యనారాయణమూర్తి.

పేరు Confirm అయిపోయింది. ఆయన గడ్డలుమీసాలు పెంచుకొని సన్యాసత్వం స్వీకరించి సాధువనిపించుకోపోయినా, ఆయన పరిస్థితున్న పట్టికూడా గురువుగారే అనవలసాచ్చింది. ఎందుకంటారేమో? ఆయన ఆరేళ్ళకిందట అగ్ని సాక్షిగా పెళ్ళాడిన ఆర్థాంగిని ఆమాంతంగా విడిచిపెట్టి,

బ్రహ్మచారికాకుండా, గృహస్థుడూ కాకుండామధ్యస్థంగామనుల్తూ, ఓచిన్న ఆశ్రమంలాటిగదిలో నివసిస్తూ, హోటల్ లో Mess చేస్తూ, హోటలుమెతుకులు మకంనిద్ర, అన్నట్టుగా సంచరించడంవల్లకూడా ఆపేరు ఆయనకు ఆమల్లోకివచ్చిందని ఆనుమానంలేకుండా అనవలసుంటుంది. యి

కాఆయనచరిత్ర చెప్పాలంటే యిల్లాంటివిషయాలు యున్నీ అన్నీ గాకుండావున్నాయ్. కాని నేను కూడా ఆయనశిష్యబృందంలోవాణ్ణి కన ఆనన్నీ యిక్కడపకరవుపెట్టడం సమంజసంకాదని యింతటితో ఊరుకోవలసాచ్చింది. యికకథలోకి దిగుదాం.

మాగురుగారు ఆశ్రాంవిడిచి వచ్చేరంటే చెప్పలులేకుండా చేరెడుమేలైనా సడిచేవారుకారు. ఎంతవర్షంవచ్చినా, ఎన్ని ఉపద్రావాలుచ్చువించినా ఆజోడువిడిచిపెట్టకుండా ఉండడమనేదే ఆయనసిద్ధాంతం. ఆజోడైనా ఏరండేళ్ళకిందటో. పంచాంగ మంతా వెతికి వెతికి, మంచిముహూర్తం పడికట్టి పావుకువెల్లి సరకునాడంచేసి, కనబడ్డామేహితుడలా Consult చేసి, చివరికి అసలు ధరెంతో సిసలుగాకనుక్కొని, ముప్పావులామూడుదమ్మిడిలకు కొన్నారని మాసంఘానికంతటికీ తెలిసినసంగతే! ఆయనికి ఎన్ని అర్జంటునలున్నా ఎన్ని ఆటంకాలొచ్చినా, అరసిముషమైనా ఆలస్యం చెయ్యకుండా సాయంత్రంమాత్రం నాంకేత

సలానికిషైరురావడం మానేవారుకారు. ఆయన గమ్యస్థానం జేరగానే గబగబాకాలిజోడుతీనేసి అదరిమద్య బహుజాగ్రత్త గా భద్రాపరచిన సిమ్మటగాని బైటాయిచేవారుకారు. ఆయనకు ఆజోడుమీదుండే అభిమానాన్నిబట్టి మేంకూడా అదంటేఎంతో భక్తి పూర్వకంగా అభినయిస్తూ, భరతుడు రాముపాదుకలనిపూజించినట్టుగా పూజించేవాళ్ళం.

మాగురువుగారు హోటలుకువెళ్ళారంటే, ముందుగా జోడుతీసి, ఎవరికంటికి కనబడకుండా ఎక్కడో రహస్యస్థలంలో దాచిపెట్టి అప్పుడు భోజనానికి హాజరయ్యేవారు. ఓరోజుపదో పని తొందర్లో ఆజోడుదాచడంమరిచిపోయి హోటలు

నడవలోపెట్టెసి భోజనానికివెళ్ళారు. నేనూ, మా Friend కలిసి ఆయనకోసం అక్కడికివెళ్ళేసరికి, ఆయన జోడుమాత్రం నడవలోంచి మమ్మల్ని చూసి ఆహ్వానం చేస్తోన్నట్టుకనబడింది. ఎంతమంది జోళ్ళలోఅయినా మాగురువుగారిజోడు మాకా నవాలేకదూ! అంచేమే యిద్దరంకలిసి తమాషాకి ఆజోడుతీసి, చూరులోపెట్టి ఏమీ ఎరుగని వాళ్ళుకొస్తే ఆయనకోసం నిరీక్షిస్తూ కూచున్నాం ఏంజరుగుతుందో చూద్దామని. అంతలోఅయన భోంచేసి చేతులుతుడుచుకుంటూ పైకివచ్చిరావడంతోనే మమ్మల్నిచూసి పలకరించకుండానే ముందుగాజోడుకోసం వెతుకుంటున్నారు. ఆజోడు అక్కడ అగువడకపోవడంవల్ల ఆయనముఖంఅదో లాగై పోయింది. మతిపోయినవాడై ఆచుట్టుపక్కలస్థలాలన్నీ భోజనాలశాలలోసహా కలియవెతికి వీధిలోకివచ్చి “నాజోడుమీరెవరై నా చూసేరాండి? ” అనిఅక్కడున్నవాళ్ళందరినీ ఆత్మతలోఅడిగేడు. ఏమోమాకు తెలీదన్నారు ఎవరిమట్టుకువారే! యిఖయేంచెయ్యాలో పాలిపోక ఓక్షణం Seriousగా ఆలోచిస్తూకూచున్నాం అంతసేపటికెట్లా ఆయనదృష్టి అప్రయత్నంగా ఆయిటిచూచుమీదికివెళ్ళింది. ఆయనముఖంఒక్కమారుగావికసించింది అక్కణ్ణంచి అమాంతంగాలేచి, అమందానందంతో ఆజోడుతీసికొని కాలుకీతొడిగి అప్పడుపలకరించేరు మమ్మల్ని, ‘మీరువచ్చిన పనేమిటని?’ దాన్నిబట్టిచూస్తే ఆయనకాజోడు మీద ఎంతమోజుందో మీరేగ్రహించాలి! అప్పట్నుంచీ ఆజోడంటే ఆయనకి వ్యామోహం మరీఎక్కువై పోయింది. అన్నట్టు చెప్పడంమరచి

పోయేను దానికేమరమ్మత్తువచ్చినా అరోజుపై నామానుకొని, ఫ్రండ్సునై నా పలకరించకుండా మాదిగవాడిదగ్గరకెళ్ళి స్వయంగా దగ్గరకూర్చొని మరామతుచేయించేవారు. యిప్పటికి కొన్నభరి దుతోసహా మరామతువగై రాకలుపుకొని మొత్తమంతా ఒకరూపాయి, ఎనిమిదణాల ముక్కానీ అయిందన్నమాట! “యింకాయీజోడెందుకండి యీపాటికిదీనికి పిన్ననుయిచ్చేసి మరోజోడుకొనండి గురూజీ” అనిఎప్పుడన్నాలంటే “అబ్బో! దీనిసంగతి మీకేం తెలుసు! యిడి అచ్చొచ్చిన జోడు. ఎన్నిమరామతులొచ్చినాసరే, ఎంత డబ్బైనాసరే ఏకగ్రీవంకాసమర్పించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నా” అంటారు నిష్కర్షగా.

ఇలా ఉండగా మేమంతా ఓరోజున డ్రామాకి బయల్దేరాం. మాగురువుకూడామాతోనేహాజర్. ఆయనలేండే అసలు మేం ఎక్కడికీ వెళ్ళనేవెళ్ళం అన్నసంగతివేరేచెప్పాలా? ఆవేళగయోపాఖ్యానం యూక్లెంథా పేరుమోగినవారేఅని విన్నాం. టికెట్టువొరకడమే బ్రహ్మాండం అయిపోయింది. నడుముకుకండువాలిగించి ఎలాగై తేనేం టికెట్టు కొనుక్కొచ్చి మేమంతాహాల్లోపడ్డాం. హాలంతా కిక్కిరిసిపోయి ఒకవెడ స్త్రీలతోను, రెండోవెడ పురుషులతోనూ నిండి పూటైన ధరోవత్సీమరు లా కనబడింది.

అది ఆర్జునుడుకోర్టు. గయిడొచ్చి అర్జునుడి శరణువేడుకుంటూ సంగతంతా విన్నవించుకున్నాడు. అదివిని అర్జునుడు అభయమిస్తూ, ‘నిటలాటుండిపుడైతివచ్చినను రానీ.....’ అని పాడ్తూ ఆఖరుచరణం అందకపోవడంవల్ల అంత

ట్లో ఆపేసి, తోడకొట్టి, మీసం దువ్వుతూ ఆలా పనఅందుకున్నాడు. ఆరాగం పూర్తి కాకుండానే మావాడుచటకున్న కుడ్డికిందనున్న జోడు తీసి స్టేజిమీదికి విసిరివేసేడు. దాంతో హాలంతా రణగుణధ్వనయిపోయింది. చప్పట్లు ! నవ్వులు !! కేకలు !!! ఆకోర్డు అంతట్లో ఆపేసి ఒకరిమీద ఒకరు కలియపడ్డానికి సిద్ధమయ్యారు. యీ అల్ల కల్లోలానికి అగలేగ హాల్లో ఉన్న ఆడియన్లంతా పైకి లేచిపోయారు. మాగురువుగారు కూడా పైకి పోదామనిలేచేసరికి, క్రిందపెట్టిన జోళ్లలో ఒక జోడు ఆఫ్ సెంటు. ఆయన యీ హడావుడిలో అదురూ బెదురూ లేకుండా జోడుకోసం వెతుకుతూ “నాజోడి దోయ్ నత్యానందం ? ” అని నన్నడి గేరు. మరేమన్నా అంటే వ్యవహారం రెచ్చిపోతుం దని, “విశ్వేశ్వరాప్రస్టేజిలోకి విసిరేసింది మీదే కామోనండీ” అన్నాను. దాంతో ఆయనికి వల్ల మండి “ఆరి ! వెధవ ! అదే దొరికిందావాడికి ” అంటూ గబగబా వెనకాముందు ఆలోచించకుండా స్టేజిలోకి ఒంటికాలు చెప్పలో పరుగెత్తారు. యింత సేపట్నుంచీ ఆయన పరాభవానికి రాద్రాకారంతో వండ్లు పటపటాకొరుకుతూన్న అర్జున వేషధారి, స్టేజిలోకి వెళ్ళిన మాగురువుగారి ఒంటికాలు చెప్ప వైపు చూసి, యిండాక జోడు వీడేవిసిరుంటాడని అనుకొని, దిట్టంగా దవడనుద్ధిచేసి మెడమీదచె య్యేసి అవతలికి గెంటివేసేడు.

బ్రతుకు బీవుడా యనుకుంటూ ప్రాణాల్లో బ్రచ్చోండంమీద మాడడుగులు ముందుకువేసి స్టేజిలోంచి బయటపడి ఒంటికాలిజోడ్తో హంగా మాగానడుస్తూ మమ్మల్ని కలుసుకున్నారు మాగు

రువుగారు. యింతసేపట్నుంచీ యీ సంగతంతా చూస్తున్న నాకుమాత్రం నవ్వు ఆగిందికాదు. నవ్వి తే ఏం ప్రమాదం వస్తుందో అని నడన్ బ్రేక్ వేసే శాను. రోడ్డుమీదకిరాగానే ఆ ఒంటికాలు జోడు తీసి చేత్తో పట్టుకొని, యింటికి తీసికెళ్ళి ఓకాగితం చుట్టి పదిలంగా ఓమూలదాచివుంచేరు రెండ్ జోడు దొరికేవరకూ. ఆమర్నాడు తెల్లవారేసరిక ల్లా హాలుతుడిచేవాడి దగ్గరకెళ్ళి దరియావుచేస్తే “నాకు తెలీదు బాబు, ఏకుక్క ఎత్తుకుపోయిందో” అన్నాడువాడు. కనబడ్డా పెంటకుప్పలన్నీ వినుగూ విరామంలేకుండా వెతికేసే మాగురువుగారి అవ స్థమాసి. ఏమీ ప్రయోజనంలేకపోయింది. జోడు పోవడంవల్ల ఆయనికి మతిపోయి, తిన్ను తిండైనా సరిగావంటపట్టడంలేదని ఓరోజుమాటమీదమాటాచ్చి మాతో అన్నారూకూడాను. ఆజోడుదొరి కేవరకూ పైరుకూడా రాదలచుకోలేదని ప్రతి జ్ఞపట్టుకు కూచున్నారు. ఆప్పట్నుంచీ ఏదోవిధి లేక ఎత్తైతి రెండడుగు లేసుకుంటూ హాటలుకు పోయి రెండుమెతుకులు నోట్లో పడేసుకుని మళ్ళా అక్కణం జేరుకోడంతప్ప పైకిరావడం పూర్తిగా మానుకున్నారు. ఆయన పైరురాకపోవడం మా సంఘసంస్కారాలన్నీ నన్ను గిల్లన్నై కాబట్టి యిం తకీ చెప్పవలసాచ్చి దేమిటంటే తమ కెవరికైనా ఎప్పుడై నా మాగురువుగారి ఒంటికాలు జోడు కనబడితే మాయం దుదయయించి తెలియపరిస్తే ఎంతబహుమానమిచ్చెన్నా తీసికోడానికి మేముం తా సంసిద్ధులమై యున్నాం. ఆజోడువిలువ ఎంత తక్కువైనా, దానియందు మాగురువుగారికుండే నమ్మకాన్ని బట్టి, అది అచ్చొచ్చిన జోడుని 504

అనేకవిధాలుగా చెప్పబట్టి—మేమంతా అష్టకష్టా
లకు ఓర్చి యిప్పటికికూడా ఫ్రెయిండు అవ్టు
చేస్తానేడన్నాం. మేం యీవిషయంలో వదుతున్న
అవస్థకాక, మిమ్మల్నుండరినీ యింతసేపట్నుంచీ

యిన్నివిధాల చెప్పి శ్రీమ కలగజేసినందుకుగాను
మమ్మలందర్నీ క్షమించగలండులకు, మాసంఘం
తరపున తమకందరకీ అనేక కృతజ్ఞతాభి వందన
ములర్పిస్తున్నా. యికశలవు!

వలవు. (LOVE)

డబ్బీరు సత్యనారాయణరావు.

నేను రాస్తూన్నవిషయం మీరేలాఅనుకుంటే
నాకేమి. ప్రపంచకానికీ తెలియజేయటం నావిధిఅని
తోచింది. శరీరసంబంధమైన సర్వావయాలు విక
సించిన స్త్రీగాని, పురుషుడుగాని యీడువచ్చిన
తర్వాత వలపంటయేమిటో తెలుస్తుందనేవిషయం
వప్పకతప్పదు. భార్యాభర్తల శరీరసంబంధమైన
యూనియన్ (వికమత్యం)వల్ల యేర్పడేమనమధవికా
రాన్ని తుచ్చమగు కామమంటారు. ఇటువంటిసం
బంధంవున్నచోట యెప్పుడు ప్రేమవుండాలనీ అను
కోవడం అసంభవం. ఈవలపనేది గొప్పఋషులను
ఇందుకు, చందుకు మున్నగుదేవతలను వశ
పరచుకొని ముప్పటిప్పలుపెట్టి మూడువేలగాల
నుల నీరుత్రాగించింది. అల్ప ప్రజ్ఞానం
సామాన్యజనులు యీవలపనే దానికి జోహారు
అవటం ఆశ్చర్యంకాదు. ఈ లవ్ లో షడ్డా
ప్రతివ్యక్తి కళ్ళెంలేని గుర్తింలాగ దారిగీరులు
కానరాకుండా పరుగెడతాడు. అచ్చగుద్దిన అబో
తురీతిగా అదుపులబ్బలు లేకుండా రంకెలువేస్తూ
సంచరిస్తాడు. ఇది ప్రేమమాధుర్యమనండి, లేకచై
తన్యమనండి, లేదాచేదులనండి. జెర్రేఅనండి,
కండకావరమేఅనండి, అలవాటేఅనండి. ఈవలపు
రాణికి బాసెనలై నవారికి యీ అంతంలేని అనసిత

లమంతా మహాశూన్యంలాగ కనబడుతాది. మా
సవుడు జ్ఞానమనే సూర్యుడు. మోహమనేది ఒక
కారుమబ్బు (డారక్ క్లౌడ్) ఒకానొక సమ
యంలో యీజ్ఞానమనే సూర్యుడు మోహమనే
కారుమబ్బునందు మునిగిపోతాడు. దారి తెన్ను
కనబడదు. కాని యీమోహముద్రలకు గుర్తియై
న ప్రతివ్యక్తి కి దీనికి అడ్డు, అదుపు, సడ్డు, ఆది,
అంతం, క్రిందు, మీదు, వావి, వరుస, కాలం,
పరిమితి, అవును, కాదు అనేవివక్షణతో జరూరు
నహి. మోహముద్రలకి అందచందాలతో ఆవశ్య
కతలేదు. తానువలచినది రంభ తానుమునిగినది
గంగ, యను నానుడియే దానివ్రణబీజము. కన్ను
కూతుళ్ళకు, వదినెలకు, మేనత్తలకు ప్రాకులాడి
“అవద్రాగిన కరణినారటంచు” మహాభాగుల
ప్రవర్తనలకుమోహమేమూలరహస్యము. అందు
చేతనే “బలవాన్ ఇంద్రియ గ్రామో విద్వాంస
మపికర్తతి” యను ఆనుకారికీవుట్టింది. ఈవలపనే
దానికి కొంతవరకు చంచలస్వభావముండుట చేత
యీ మానవ ప్రపంచంలో కొంతవరకు వువ
చరిస్తూయుంది. మానవుడు, తనకు, ఆమెకుతప్ప
యితరలకు వ్యక్తిపడేటట్టు, చూపులవల్లగాని,
వాక్కులవల్లగాని తనహృదయవాంఛలను బహి.